

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/505/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112229677
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Angela Čechová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7112229677.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci navrhovateliek 1. T. O.W., 2. T. O., oboch S. I., T. Č.. X, proti odporkyni N. N., bytom T. N. Č.. XXX, o určenie vlastníckeho práva a o nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu 22C 307/2012-117 z 18.7.2013 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa uznesením zamietol návrh odporkyne na zrušenie predbežného opatrenia vydaného 14.12.2012 pod sp.zn. 22C 307/2012.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že navrhovateľky podali návrh na nariadenie predbežného opatrenia voči odporkyni spočívajúci v zakázaní odporkyni previesť kúpnu alebo darovacou zmluvou byt č. 20 na 4. poschodí bytového domu súp.č. XXXX v I. na T. ulici spolu so spoluvlastníckymi podielmi alebo ho zaťažiť záložným právom alebo inými právnymi povinnosťami, tiež rušiť navrhovateľky v pokojnom užívaní predmetného bytu do právoplatného skončenia veci o určenie vlastníckeho práva. O tomto návrhu navrhovateliek bolo rozhodnuté uznesením 22C 307/2012-32 zo 14.12.2012 v spojení s opravným uznesením z 15.2.2013 tak, že návrhu bolo vyhovené s tým, že predbežné opatrenie má trvať do právoplatného skončenia konania vo veci určenia vlastníckeho práva v konaní 17C 324/2012 vedenom na Okresnom súde Košice I. Takto rozhodol vo vzťahu navrhovateľky v 1. rade voči odporkyni a návrh navrhovateľky v 2. rade vo vzťahu k odporkyni zamietol. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.3.2013. Odporkyňa podaním doručeným 10.6.2013 požiadala o zrušenie predbežného opatrenia z dôvodov, že 4.6.2013 bolo vo veci 17C 324/2012 vykonané pojednávanie, na ktorom konajúci súd žalobu zamietol. Z uvedeného spisu súd zistil, že návrh vo veci samej bol podaný 21.12.2012, teda po podaní návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a z podanej žaloby je zrejmé, že navrhovateľka v 1.rade v uvedenom konaní 17C 324/2012 je žalobkyňou a žalovanými sú 1.rade odporkyňa (označená v tomto konaní), 2.rade spoločnosť B. R. a 3.rade spoločnosť EX J., a.s. a že predmetom konania je určenie, že navrhovateľka je výlučnou vlastníčkou bytu č. XX na 4. poschodí bytového domu súp.č. XXXX v I. na T. Č.. X spolu so spoluvlastníckymi podielmi vrátane pozemku. Svoj nárok na určenie vlastníckeho práva zakladá na skutočnosti, že k prevodu jej vlastníckeho práva došlo na základe uplatnenia si zabezpečovacieho práva žalovaným v 3.rade na základe zmlúv o pôžičke, pričom tieto zmluvy sú v rozpore s OZ a so zákonom č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a tiež zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Navrhovateľka sa až z výpisu katastra nehnuteľností dozvedela, že svoj byt predala, čo v skutočnosti v úmysle nikdy nemala. Z tohto spisu súd tiež zistil, že 4.6.2013 bol vyhlásený rozsudok, ktorým bola žaloba zamietnutá a že predmetný rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť. Po tomto zistení posúdil návrh žalovanej na zrušenie predbežného opatrenia podľa § 77 ods. 1 písm. b/ a § 77 ods. 2 O.s.p. a konštatoval, že v súlade s ust. § 77 ods. 1 písm. b/ O.s.p. predbežné opatrenie zanikne zo zákona, po tom ako rozhodnutie súdu, ktorým bol návrh zamietnutý, nadobudne právoplatnosť a že v súlade s týmto ust. je zrejmé, že návrh na zrušenie bol podaný predčasne a nedôvodne. Podľa § 77 ods. 2 O.s.p. súd skúma či pominuli dôvody, pre ktoré

bolo predbežné opatrenie nariadené, pričom pod pominutím dôvodov sa rozumie najmä zmena pomerov na strane účastníkov. V danom prípade odporkyňa žiadnu zmenu pomerov nepreukázala. Odporkyňa neuviedla žiadne nové a ani iné skutočnosti, ako boli súdu známe v čase, keď o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia rozhodoval.

Uznesenie napadla včas podaným odvolaním odporkyňa a navrhla ho zmeniť a vyhovieť jej návrhu na zrušenie nariadeného predbežného opatrenia odvolávajúc sa pri dôvodoch svojho odvolania na odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a/ až f/ O.s.p. Uviedla, že v zmysle § 77 ods. 2 O.s.p. predbežné opatrenie súd zruší, ak pominú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Okrem uvedeného je dôvodom na zrušenie predbežného opatrenia aj skutočnosť, že predbežné opatrenie vôbec nemalo byť nariadené (odkaz na O.s.p. prvý diel, komentár, Števček, Ficová a kol., str. 234). Z napadnutého uznesenia podľa nej je zrejmé, že súd pri rozhodovaní o jej návrhu na zrušenie predbežného opatrenia posudzoval iba otázku, či sa zmenili pomery, resp. či pominuli dôvody, pre ktoré bolo predbežné opatrenie nariadené, nevysporiadal sa však vôbec s námietkami a argumentáciou ňou predloženou, že predbežné opatrenie nemalo byť nariadené. Vyčítala tiež súdu, že sa nezaoberal jej argumentáciou týkajúcou sa jej dobromyseľnosti pri nadobudnutí vlastníckeho práva, z ktorej vyplýva, že konanie o určenie vlastníckeho práva vedené na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 17C 324/2012 je neopodstatnené a výsledok konania je zrejmý, o čom svedčí aj rozsudok v uvedenej veci, ktorým bola žaloba zamietnutá. Mala za to, že zamietnutie jej návrhu je nespravodlivé vo vzťahu k odporkyňi vzhľadom na to, že navrhovateľky prevzali peniaze, kúpnu cenu za byt od spoločnosti B. R. s.r.o., platne previedli vlastnícke práva na spoločnosť, byt naďalej bezdôvodne užívajú, pričom na druhej strane ona zaplatila kúpnu cenu za byt spoločnosti B. R. s.r.o., platne nadobudla vlastnícke právo, byt však nemôže užívať, úhrada platby spojená s užívaním bytu a musí platiť nájomné v ďalšom byte, v ktorom v súčasnosti býva. Ďalej považovala za potrebné poukázať opätovne na významnú právnu skutočnosť týkajúcu sa konania 17C 324/2012 a navrhla zmeniť napadnuté uznesenie 22C 307/2012 z 18.7.2013 a zrušiť uznesenie zo 14.12.2012 v znení opravného uznesenia z 15.2.2013.

Navrhovateľky vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne považovali za potrebné poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Cdo 144/2010 z 20.3.2011, z odôvodnenia ktorého časť ďalej citovali, taktiež z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 8Cob 60/2010 z 21.12.2010 konštatujúc pritom, že z nepráva nemôže vzniknúť právo, že spoločnosť B. R. s.r.o. nikdy platne, právne nenadobudla vlastnícke práva k sporným nehnuteľnostiam - bytu odporkyne. Poukázali aj na to, že práve navrhovateľka v 1.rade je poškodená na svojich vlastníckych právach, pretože kúpila byt v reálnej trhovej hodnote 43.000 až 48.000 € len za sumu 23.000 € a že odporkyňa nebankovej spoločnosti uhradila o 50% nižšiu sumu za byt, než za akú sa v tomto období takýto byt predával. K rozsudku vo veci 17C 324/2012 uviedla, že nie je právoplatne skončené, lebo bolo podané odvolanie. Napokon uviedli, že nikdy kúpnu cenu za byt od spoločnosti B. R. s.r.o. neprevzali, navrhovateľka v 1.rade nikdy nemala v úmysle byt predať.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie je vecne správne, preto ho potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Podľa § 77 ods. 2 O.s.p. predbežné opatrenie súd zruší, ak pominú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

Dôvodom zrušenia predbežného opatrenia podľa vyššie citovaného ustanovenia je, že pominú dôvody, pre ktoré bolo predbežné opatrenie nariadené. Táto formulácia postihuje predovšetkým tie prípady, kedy došlo k zmene pomerov, čo má za následok, že predbežné opatrenie už nie je nutné ani účelné. K zmene pomerov súd musí prihliadnuť a vyvodiť potrebný záver.

Predbežné opatrenie možno však zrušiť aj vtedy ak sa dodatočne zistí, že predpokladané dôvody dané nie sú. Nie je totiž vylúčené, že neskôr, alebo tiež pri vykonaní dôkazov vo veci samej súd zistí, že predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia neboli dané. V praxi súdov sa uvádza prípad, že majetok dlžníka stačí k uspokojeniu nárokov ohrozeného účastníka.

Z obsahu odvolania odporkyne odvolací súd vyvodil, že podstata výhrad spočíva v tom, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o jej návrhu na zrušenie nariadeného predbežného opatrenia sa právne nevysporiadal s jej argumentáciou nasvedčujúcou tomu, že „predbežné opatrenie nemalo byť vôbec nariadené. Uvedená výhrada nie je náležitá. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa totiž je zrejmé, že súd posudzoval aj túto otázku a dospel k záveru, že predbežné opatrenie malo byť nariadené v rozsahu, o ktorom rozhodol a z dôvodu, ktoré v odôvodnení rozhodnutia o nariadení predbežného opatrenia uviedol. Keďže odporkyňa neuviedla súčasne s návrhom na jeho zrušenie žiadne nové a ani iné skutočnosti ako boli súdu známe v čase, keď o návrhu navrhovateľky rozhodoval, návrh odporkyne na zrušenie predbežného opatrenia zamietol“. S týmto záverom sa odvolací súd stotožňuje, lebo je nepochybné, že súd pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia zisťoval najvýznamnejšie právne skutočnosti z predložených listín, z ktorých vzhľadom na všetky okolnosti prípadu sa mu javili ako nanajvýš pravdepodobné, keďže súd žiadne dôkazy nevykonával. Odvolací súd poukazuje na to, že súd pri nariadení predbežného opatrenia je povinný skúmať, či tvrdený nárok, ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana, môže byť na základe právneho posúdenia tvrdených skutočností dôvodný. V posudzovanej veci zo skúmaných skutočností takýto záver bolo možné vyvodiť. Odporkyňa neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by mohli spochybniť tento záver, preto jej námietka, že predbežné opatrenie nemalo byť nariadené, nemôže obstáť.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.